

*Prepareu els camins, aplaneu les valls
perquè ve el qui us batejarà amb Esperit Sant.*

INTRODUCCIÓ:

L'Advent és un temps litúrgic que ens invita a mirar el nostre propi interior. És un temps en què podem analitzar la nostra relació amb Déu, amb els que ens envolten i amb nosaltres mateixos. Es tracta de "preparar" el camí per permetre que Jesús neixi en nosaltres.

Jesús, que ho va tot donar per nosaltres, es torna a fer més present, més evident, i la seva vinguda ens queda més clara cada Nadal. L'Advent ens ofereix aquest temps de reflexió, de mirar cap endins i de preparar la nostra vida per ser dignes de Jesús, dignes del seu naixement. Hem de posar el nostre cor i la nostra intel·ligència per rebre, novament, al Salvador.

PERDÓ

Et demanem perdó, Senyor, per totes les vegades que:

- No aplanem la nostra vida, no som persones senzilles i properes amb els nostres germans, deixant que els nostres rampells dificultin la teva arribada al nostre cor. Perdona'ns, Senyor.

R/: **Perdona'ns, Senyor.**

- Que, tot i sabent que el nostre interior no és digne de tu, obviem la reflexió, obviem l'examen de consciència ocultant-nos la veritat dels nostres actes. Perdona'ns, Senyor.

R/: **Perdona'ns, Senyor.**

- No posem el nostre cor i intel·ligència al servei del bé, fent la vista grossa a injustícies, passant de llarg del nostre proïme quan ens necessita. Perdona'ns, Senyor.

R/: **Perdona'ns, Senyor.**

LECTURA PRIMERA

Lectura del Llibre del profeta Isaïes (Is 40; 1-5)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu.

«Parleu amorosament a Jerusalem,
crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud,
que ha estat perdonada la seva culpa:
ha rebut de mans del Senyor doble pena
per tots els seus pecats».

Escolteu una veu que crida:

«Obriu en el desert una ruta al Senyor,
aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu.
S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons,
la serralada es tornarà una plana,
el terreny escabrós serà una vall.
Llavors apareixerà la glòria del Senyor
i la veurà tothom alhora.
La boca del Senyor ho ha dit».

Paraula de Déu

R/: **Us lloem, Senyor**

SALM

Salm responsorial: Salm 24, 4-5ab. 8-9. 10 y 14 (R/.: 1b)

R/: **A vós elevo la meva ànima, Senyor.**

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes,
feu que aprengui els vostres camins.

Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me,
perquè vós sou el Déu que em salveu.

R/: **A vós elevo la meva ànima, Senyor.**

El Senyor, bondadós i recte,
ensenya el bon camí als pecadors.

Encamina els humils per sendes de justícia,
els ensenya el seu camí.

R/: **A vós elevo la meva ànima, Senyor.**

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel
per als qui guarden la seva aliança.
El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels,
els revela la seva aliança.
R/: **A vós elevo la meva ànima, Senyor.**

LECTURA SEGONA

Lectura de la carta de l'apòstol Sant Jaume (5,7-10):

“Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès
espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges
primerenques i tardanes l'hauran assaonada.

Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la
vinguda del Senyor és a prop.

Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats;
penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de
paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van
parlar en nom del Senyor.”

Paraula de Déu

R/: **Us lloem, Senyor**

EVANGELI

Lluc 3, 1-18

El Senyor sigui amb vosaltres

R/: **I amb el vostre esperit**

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

R/: **Glòria a vós, Senyor**

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era
procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu
germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisàies ho era
d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la
paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un

baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats. Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes:

«Una veu crida en el desert:

Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.

S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons,

la serralada es tornarà una plana,

i el terreny escabrós serà una vall,

i tothom veurà la salvació de Déu».

Joan deia a la gent que anava a fer-se batejar per ell:

«Cria d'escurçons! Qui us ha ensenyat que us escapareu del judici que s'acosta? Doneu els fruits que demana la conversió, i no comenceu a dir-vos que teniu Abraham per pare; us asseguro que Déu pot fer sortir fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres.

Ara la dextral ja és ran de la soca dels arbres, i tot arbre que no dóna bon fruit és tallat i llençat al foc»

La gent preguntava a Joan:

«Així, doncs, què hem de fer?».

Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres».

Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?».

Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert».

Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?».

Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada».

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom:

«Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga».

Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

Paraula del Senyor

R/: **Lloança a vós, oh Crist**

PETICIONS

1. Et demanem, Senyor, per les nostres famílies. Que siguem capaços de rebre-hi el Senyor i ens ajudem els uns als altres per estar més a prop de l'Infant que neix a Betlem. Preguem al Senyor.
R/: **VENIU, SENYOR JESÚS!**
2. Per aquells que pateixen i no entenen el sentit de la vida. Que siguem capaços de transmetre'ls la Nova Bona. Preguem al Senyor.
3. Pels aquí presents. Que sapiguem preparar els camins caps als nostres cors; que encenguem el llum; hi col·loquem els senyals i aplanem els camins, per tal que el Senyor pugui néixer en el nostre cor. Preguem al Senyor.
4. Pels religiosos i religioses, perquè Déu els concedeixi la gràcia de viure sempre alegres i disposats a ser exemple viu de Jesús a la terra, provocant així la crida en els seus feligresos per a una vida de servei i entrega. Preguem al Senyor.

OFRENES

- T'ofereixo, Senyor, **aquest dibuix d'un cor**, com a símbol del nostre compromís de posar al servei del teu missatge el millor de nosaltres.
- T'ofereixo, Senyor, **aquesta pedra**, com a símbol dels obstacles que estem disposats a reconèixer i a esquivar, perquè, el dia de la teva vinguda, no trobis oposició a néixer en els nostres cors.
- T'ofereixo **aquesta creu**, com a símbol del nostre compromís com a cristians, confiats que la teva vinguda ens renovarà novament per continuar transmetent la teva proposta de vida.
- T'ofereixo **el pa i el vi**, fruit de la suor i del treball de la humanitat, perquè sapiguem reconèixer el teu sacrifici per nosaltres, i perquè siguem dignes de què neixis en nosaltres.

ORACIÓ FINAL

Des del pessebre

Des del pessebre de Nadal
neix una esperança nova.
En el somriure d'un Déu que és nen
s'hi comença a entreveure,
tot i que encara fràgil, la llum del Regne.
Un nen Déu
que necessita cura, carícies, atenció.
Una esperança nova
que creixerà amb l'esforç de tots.
Una mare atenta,
disposada per tot allò que Déu demana,
que no vacil·la a dir sí
i entregar la vida sencera.
La Mare, del Senyor, i Mare nostra.
Maria de Nazareth,
camí que condueix cap al Fill, i per ell al Pare.
Déu que neix en un pessebre,
oblidat, a la intempèrie.
Recordant-nos la seva presència
entre els pobres que pateixen.
Nadal,
el signe d'un Déu que es fa pobre per cridar al Regne
des dels oblidats del món.
Alegreu-vos:
pastors, camperols, obrers de tot temps!
Ha arribat la Bona Notícia,
que comenci la Festa, enmig del poble!.
L'alliberament esperat ha deixat de ser només un somni.
Ja ha començar a ser realitat la llavor del món nou.
Cantem amb alegria, unim veus i mans.
Veurem el Déu viu, fem festa pel seu naixement.
Des del pessebre de Nadal,
un crit sorgeix, d'ànim:
Déu està amb nosaltres!.

Posem-nos en camí per anar a trobar-lo!
El Déu que neix és un nen
necessitat i petit,
que requereix la nostra entrega
per fer créixer el Regne.
Nadal, com María,
per contemplar des del silenci,
el misteri de Déu home,
que ens convoca a canviar,
a viure per als altres,
a construir en el món
el sagrament immens de la presència de Déu,
que ens contagia el seu aroma d'amor i amistat.
Un Déu que arriba als homes,
i que es fa germà nostre.